

خلاصه گزارش ملاقات اعضای شورای مرکزی با سرکار خانم دکتر داداشیان مدیر کل آموزش عالی غیر دولتی

روز سه شنبه مورخ ۹۵/۱۲/۳

ایشان ضمن استقبال بسیار گرم از مدعوین و آرزوی استمرار چنین نشست‌هایی اظهار داشتند:

دیگر دوره «دولت‌های همه‌جا حاضر همه‌جا قادر» سپری شده است. تمرین بزرگی را پیش رو داریم اگر NGOها قدرت بگیرند، دولت‌ها قدرت می‌گیرند. مردمی که در صحنه کارهای اجرائی نبوده‌اند باید تجربه‌های لازم را کسب کنند. این تجربه در آموزش عالی کاملاً جدید است. از طرفی NGOها می‌گویند ما هستیم و از طرفی دولت می‌گوید من هستم. پس باید منافع طرفین در کنار هم قرار گیرد، تا به شرایط خوب برسیم.

معلمی به ما آموخته صبور باشیم و با خرد عمل کنیم - سیاست‌های گذشته به ما ارث رسیده و این کار در تاریخ این کشور سابقه طولانی دارد.

- رشد قارچ گونه آموزش عالی به گونه‌ای است که آموزش عالی را خیلی ضعیف تر از آموزش و پرورش نموده آموزش و پرورش حیطه قدرت خود را از دست نداده، و ساختار منظم دارد و برای صدور مجوز غیرانتفاعی‌ها با حساب و کتاب عمل نموده است. مطالعات نشان می‌دهد اتحادیه باید قدرت بیشتری می‌داشته اما نمی‌دانم چرا چنین نشده است. طوری عمل کنیم و سنگ بنا را طوری قوی بگذاریم که اگر من یا شما نبودیم اوضاع به حالت اول برنگردد. چه کنیم تا به مشکلات فائق آییم - نباید خسته شویم - نباید جا بزنییم - اتحادیه در یک فضای رقابتی باید بتواند بر اساس اصل تنازع بقا شرایط برد-برد را ایجاد نماید. بعضی موسسه‌های غیرانتفاعی توان حرکت با کل جریان را ندارند. بزرگترها دست کوچکترها را بگیرند. آقای کاستل می‌گوید «شبکه‌ها ثروت هستند». اتحادیه باید روی روشهای استراتژیک کار کند. این قدر که برنامه شما می‌تواند به صورت جمعی (اتحادیه پر قدرت) موثر باشد تک تک شما موثر نخواهید بود. اینکه سازمان‌های «مردم نهاد» قدرت بگیرند یک ضرورت است. بحث «ماموریت‌گرایی» و بحث «کیفیت» مهم است آن را تقویت کنید. اگر «موسسه‌ای» نتواند با این اصول کار کند از دور خارج می‌شود.

- در کمیسیون ماده ۹ پاره‌ای از مؤسسات می‌گویند ما اجازه می‌خواهیم که فعالیت خود را تعطیل کنیم، این نشان می‌دهد اوضاع غیرانتفاعی‌ها خوب نیست.

- بحث اقتصاد مهم است و اقتصاد آموزش عالی از جمله مهمترین‌ها است. وقتی وضع اقتصادی مردم و مؤسسات خوب نباشد و ما هم دانشجویی تولید کنیم که کاری برای او وجود ندارد، خیلی وضع بدی است.

- پیشنهاد می‌کنم بررسی جدی روی بحث آمایش سرزمینی داشته باشید. اینکه غیرانتفاعی‌ها در آموزش عالی هر منطقه چه نقشی دارند و چکار می‌کنند. اتحادیه ضرورت‌ها را دسته‌بندی نماید. ما باید بتوانیم مأموریت‌گرایی را برای بخش خصوصی تعریف کنیم.
- اتحادیه می‌تواند «نقشه راه» را برای زیست بوم موسسات غیرانتفاعی تهیه نماید. مثلاً اگر بحث معماری است ما باید بدانیم برای استان یزد یا استان‌های شمالی چه کنیم؟ اتحادیه «نقشه راه» را برای مجموعه تهیه نماید. ممکن است بعضی موسسات به حرف اتحادیه گوش ندهند ولی شما کار خودتان را بکنید. لازم است حق عضویت‌های موسسات غیرانتفاعی پرداخت شود. اتحادیه باید بعنوان متحد استراتژیک دفتر آموزش‌های غیردولتی کار کند. باید نظرات دو طرف بصورت خوبی تدوین شود (که چنین کاری باعث توسعه آموزش عالی می‌گردد).
- در شورای گسترش من بحث دانشگاه آزاد را که مطرح می‌کنم می‌گویند «مربوط به شما نیست» می‌پرسم آیا به دفتر گسترش مربوط است یا نه (دکتر مولائی) می‌گویند به ما هم مربوط نیست!! در حوزه ما «نه» گفتن تبعات زیادی دارد ولی آن را می‌پذیریم. مثلاً یک موسسه کوچک می‌گوید می‌خواهم به مرکز استان بروم، چه کنیم همه می‌خواهند بروند تکلیف نقاط دورافتاده چه می‌شود؟
- یکی از معضلات جدی غیرانتفاعی‌هایی که نمی‌توانند ادامه بدهند، «تعطیل یا منحل می‌شوند» بحث دانشجویان آنان است. اتحادیه باید در قالب یک «اتاق فکر» مطرح باشد. اطاق فکر باید مسئله‌یابی کند. مسائل باید از زبان شما تعریف شود. راه‌ها همه از طرف شما ارائه شود، به مرحله اجرا که رسید ما درگیر می‌شویم. مستند سازی یکی از فاکتورهای لازم است اگر شبکه موسسات غیردولتی فعال شود ما می‌توانیم از آن شبکه برای توسعه استفاده کنیم.
- روی موضوعات جدیدی که موسسات غیرانتفاعی را از دانشگاه‌های دولتی جلو بیاندازد کار بیشتری صورت گیرد. سیستم دولتی انعطاف‌ناپذیر است، اما در بخش غیردولتی «سبک بودن» و «چابک بودن» مزیت است. بگوئید که برای آینده کدام تخصص‌ها مورد نیاز است. ما نمی‌گوئیم یک موسسه کوچک مهم نیست اما با وضع موجود همه نمی‌توانند ادامه بدهند، اما اگر همکاری باشد (به صورت شبکه) مشکلات را می‌توان چاره‌جویی نمود. باید با هم همکاری کنیم. بعضی موسسات ظرفیت زیاد دارند و بعضی‌ها کم. اگر کسی نتوانست حرکت کند زمین می‌خورد. دانشگاه‌های قوی‌تر کمک کنند، این الگوهای آینده است که باید روی آن‌ها کار شود. نقشه راه تهیه شود. گزارش کافی نیست، اینکه چگونه به اجرا درآید را باید مشخص کنیم.